

specialundervisning efter den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 2, således at de kommunale skolemyndigheders indstilling udarbejdes på grundlag heraf.

Der er ved åndssvage-loven, blindeloven og døveloven fastsat en særlig undervisningspligt, som er længere end den almindelige undervisningspligt efter folkeskolelovens § 34, eller som på tidspunktet for lovens vedtagelse var længere end den almindelige undervisningspligt. Med ophævelsen af de nævnte love og den foreslåede ændring af folkeskoleloven bortfalder den udvidede undervisningspligt for disse grupper vedkommende, men de pågældende vil efter endt skolegang have mulighed for at deltage i specialundervisning efter det samtidigt fremsatte forslag til lov om specialundervisning for voksne, efter fritidsundervisningsloven samt efter efg-loven, gymnasieloven m. v.

Man har dog heller ikke ønsket at udelukke muligheden for, at de svært handicappede efter 10 års skolegang kan modtage yderligere undervisning i folkeskolen, og det foreslås derfor, at der åbnes mulighed for, at der med undervisningsministerens godkendelse kan tilbydes disse elever undervisning i folkeskolen i 11 år, jfr. den foreslåede bestemmelse i § 3 a, stk. 2. Det er ikke tanken at indføre særlige 11. klasser, hvor eleverne kan modtage undervisning, der går videre end 10. klasse, men der er efter forslaget mulighed for at tilrettelægge et undervisningsforløb, hvor eleverne i løbet af 11 år kan nå det samme som folkeskolens øvrige elever på 10 år, og de pågældende vil eventuelt kunne indstille sig til folkeskolens afsluttende prøver efter 11 år.

I forbindelse med særforborgens udlægning har socialministeren som nævnt foreslået bestemmelserne om undervisning i bistanndsloven, åndssvage-loven, døveloven og blindeloven ophævet, således at der ikke længere med hjemmel i disse bestemmelser kan tilbydes specialpædagogisk bistand til børn i førskolealderen. Forpligtelsen til med hjemmel i folkeskoleloven at tilbyde specialpædagogisk bistand foreslås derfor udvidet til også at omfatte børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen, idet det navnlig for så vidt angår de talehørehammede er vigtigt, at man så tidligt som muligt søger at kompensere for handicapet. Der sker herved en videreførelse af gældende praksis inden for særforborgens, hvor specialpædagogisk bistand i førskolealderen er ydet inden for de forskellige særforborgsgrene, herunder navnlig inden for taleforborgens. Denne bistand af speciallærere (talepædagoger m. fl.) er især ydet til børn anbragt i almindelige eller specielle institutioner. Kommu-

nerne har dog også visse steder påtaget sig opgaven, der i disse tilfælde er blevet varetaget af lærere ansat i folkeskolen.

Når man har fundet det hensigtsmæssigt at overføre denne form for specialpædagogisk bistand til undervisningsministeriets område, selv om specialbørnehaverne forbliver under socialministeriets ressort, skyldes det især, at med tale- og høreinstitutternes overførsel til undervisnings- og kulturforvaltningen i vedkommende amtskommune vil ekspertisen med hensyn hertil findes inden for undervisningssektoren. Ved at lade folkeskolen varetage opgaven opnår man også den fordel, at der er mulighed for at undgå, at børnene skal skifte tale-hørelærere i forbindelse med skolegangens påbegyndelse.

Efter forslaget er ansvarsfordelingen mellem amtskommune og kommune den samme som for specialundervisning af børn, der har påbegyndt skolegangen, idet det som udgangspunkt påhviler kommunen at sørge for den specialpædagogiske bistand, dog således at amtskommunen har ansvaret for, at der ydes specialpædagogisk bistand til børn, hvis udvikling kræver en særlig vidtgående hensyntagen eller støtte. Når man i dette tilfælde, hvor der ikke hidtil har påhvilet kommunerne nogen forpligtelse, har foreslået en sådan indført, skyldes det, at man mener, at kommunerne også på dette område som udgangspunkt bør være forpligtet til at sørge for denne bistand. Man har heller ikke ønsket at afskære de kommuner, der allerede har påtaget sig opgaven, fra at fortsætte hermed. Endelig har man ikke ønsket på dette specielle område at bremse den udvikling, som i øvrigt er i gang, i retning af, at kommunerne i stadig stigende omfang påtager sig at yde specialpædagogisk bistand.

4. Lærernes forhold.

I henhold til de personaleretlige bestemmelser i det af socialministeren fremsatte forslag til lov om udlægning af åndssvageforborgens og den øvrige særforborg opretholder de tjenestemandsansatte lærere i staten, som pr. 31. december 1979 er beskæftiget med undervisning af børn, der efter udlægningen skal undervises efter folkeskoleloven, deres ansættelsesforhold til staten under udførelsen af det arbejde, som vedkommende amtskommune tilbyder dem i amtskommunens skole- og undervisningsvæsen indtil udløbet af overgangsperioden pr. 30. juni 1981.